

for hans forsvarlige Kørsel, er ganske umuligt. Jeg ved ikke, hvorledes denne Kontrolbestemmelse skal gennemføres, om man vil postere Politibetjente, der skal se efter, hvorvidt Chaufføren ryger eller ej.

Skønt jeg kunde have Lyst til yderligere at uddybe dette Emne, skal jeg, som sagt, vise den Resignation at indskrænke mig til at opfordre Tingets Medlemmer til at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 12, idet jeg paa egne og en Del Meningsfællers Vegne har indleveret en Begæring om Nævnepåraab, for at vi kan faa en saa regelret Afstemning som muligt.

Boa: Da vi havde det foreliggende Lovforslag til første Behandling, var det eneste Lyspunkt, jeg kunde faa Øje paa, dette, at det neppe kunde blive ringere, men jeg maa sige, at mine Forventninger i den Retning er blevet absolut overtruffet. Lovforslaget er efter min Mening gennem de stillede Ændringsforslag blevet saa betydeligt forringet, at jeg, hvis det kunde nytte, med Fornøjelse skulde stemme imod det hele Lovforslag, men det nytter nu en Gang ikke. Jeg vil da haabe, at vi kan faa Lovforslagets Bestemmelser lidt mere i Overensstemmelse med, hvad man kan regne med kan blive overholdt i det praktiske Liv. Det er i det hele taget vanskeligt at behandle de stillede Ændringsforslag, f. Eks. er der i Ændringsforslag under Nr. 14, som angaar Kørehastigheden, sammenkædet gode og daarlige Bestemmelser, men de skal afgøres under eet. Det samme gælder Beskatningen. Beskatningen af Personvogne er blevet noget mildere end i det oprindelig fremsatte Lovforslag, og det kan jeg gaa med til, hvorimod jeg absolut ikke kan gaa med til Bestemmelsen angaaende Lastautomobilernes Beskatning. Det havde været bedre, om saadanne Spørgsmaal, som er væsensforskellige, var blevet behandlet hvert for sig. De to første Ændringsforslag kan jeg gaa med til, men den Bestemmelse, at hvis man til sin Tid faar et Apparat, der ganske nøjagtigt kan angive Kørselshastigheden, bemyndiges Ministeren til at paabyde saadanne Apparaters Anbringelse paa Vognene, er jeg ikke nogen Tilhænger af. Det kan tænkes, at en Vogn, idet den kører ned ad en Bakke, kan faa

lidt mere Fart paa end den tilladte. Er saa vedkommende Chauffør Lovovertræder? Hans Speedometer vil vise Hastigheden og anklage ham, hvis det kontrolleres. Denne Bestemmelse er meningsløs, og man bør ikke bibeholde den. Bestemmelsen om, at alle Vogne skal være tydeligt mærkede og forsynede med Paaskrift, som viser „største Hastighed“ og „største Belastning“, har jeg ved første Behandling foreslaaet fjernet for alle Varevognes Vedkommende, der med fuld Last ikke vejer over 2 000 kg. Der er ikke Spor af Grund til at belejre disse Vogne med en saadan Paaskrift, idet enhver ved, at de maa køre med 30 km's Hastighed her i Byen som alle andre Vogne. For denne Vægtklasse — og under den hører langt den overvejende Del af Varevogne her i Byen — kunde man udmærket udelade dette. Det vil se uskønt ud, og det vil blive en Bekostning at anskaffe Mærkerne og vil ingen Nytte være til. Derimod er jeg enig i, at man for de svære Vægtklassers Vedkommende maa have et saadant Paabud, for at man kan føre Kontrol, og at disse Skilte maa anbringes paa et synligt Sted og være i forskellige Farver, saa at de er let kendelige. De efterfølgende Punkter kan jeg gaa med til. Det gælder saaledes Bestemmelsen om, at Institutionen: autoriseret Kørelærer, ikke bliver lovfæstet. Det er jeg meget vel tilfreds med, men jeg vil meget insistere paa, at vi faar en betydelig skarpere Køreprøve. Jeg nærer ikke Tvivl om, at en Del af de Ulykker og Uheld, der sker med Motorkøretøjer, skyldes Nervøsitet hos Føreren. Man bør have en virkelig praktisk Prøve, som konstaterer, om den paagældende er i Besiddelse af den Aandsnærværelse, som man absolut bør kræve af et Menneske, der sætter sig ved Rattet paa et Motorkøretøj. Jeg kommer nu til denne famøse Bestemmelse under Ændringsforslag Nr. 12, at en Fører af et Motorkøretøj ikke maa nyde spirituøse Drikke og ikke maa ryge Tobak. Jeg er fuldt klar over, at der naturligvis ogsaa sker nogle Ulykker paa Grund af Beruselse, og at det ikke alene er det Menneske, der sidder ved Rattet, men ogsaa de andre Mennesker, der sidder inde i Køretøjet, og tillige de almindelige vejfarende, det gaar ud over. Kunde man virkelig føre en saadan Bestemmelse ud i Livet og skaffe den overholdt, skulde jeg gaa med til den. Men at gaa med til at ved-